

Agustí Moret i Mont: alcalde i mestre de Begur

Agustí Moret va néixer a Begur l'any 1916, on passà la seva infantesa i joventut, i on es formà professionalment. En un període històric difícil de la història d'aquest país, la dècada dels cinquanta, Moret assumí la màxima responsabilitat que es podia assumir en aquells moments, i concentrà en la seva persona les dues funcions més representatives del poble, juntament a la del capellà: mestre i alcalde. Més tard fou traslladat com a mestre a Tossa de Mar, on fixà la seva residència fins a la jubilació, aleshores, i per raons familiars, anà a viure a Tarragona, ciutat on avui encara resideix. No obstant això, conserva el pis a Tossa, i és en aquest poble on hem mantingut una conversa, per parlar del Begur d'abans.

Senyor Moret, què representa per a vostè Begur?

Malgrat que hi vaig molt poc, és el meu poble nadiu, i hi tinc records inoblidables. Quan el visito la memòria se m'activa, i m'omple de molt bons records. Cada carrer, cada racó del poble m'evoca passatges inesborrables de la meua vida.

Què recorda de la seva infantesa?

Suposo que el pas del temps ajuda a idealitzar les coses. Em ve a la memòria la imatge d'un poble tranquil, de l'escola amb mossèn Jaume Planas i el seu ajudant el senyor Benet. I so-

Els merlets del castell, construïts quan Agustí Moret ocupava l'alcaldia.

bretot, la Tatò, que és tota una institució, i que es mereix tots els reconeixements del món. A ca la Tatò hi anava sovint, embadalit per escoltar com explicava de forma suggerent la Història Sagrada.

Segurament que també hi devien haver penúries, no?

És clar que sí. Però un infant normalment no les percep com ho faria un adult. Jo fins i tot, recordo amb nostal-

gia les llargues cues que havíem de fer per anar a buscar aigua a la font de la plaça. Quan s'hi arribava calia demanar el torn, i ho fèiem amb una frase que segur que la gent més gran del poble recorda: "Qui'm don venda?".

Al cap d'uns anys vostè marxava del poble?

Efectivament, vaig estrenar la meua professió de mestre fora de Begur, però bé que un temps més tard em van nomenar mestre a Begur. Feia les classes a l'escola de nens que hi havia al carrer metge Pi. La meua dona, la Dolors Oliveras, també era mestra a Begur. O sigui érem un matrimoni de mestres.

I després l'alcaldia. Com va anar?

L'alcalde, en Ramon Ponsatí, havia mort, i després d'un curt període de provisionalitat en què ocupà l'alcaldia Joaquim Caner, calgué buscar un substitut. Com sabeu, el mestre, en aquell temps, era una figura prestigiosa dins del poble. Aleshores m'ho van proposar. Jo en principi em resistia, però les insistències, que també venien de Girona, feren que acabés acceptant. Vaig ésser alcalde de l'any 1954 al 1957.

